

изямъ, ако не бѣше избѣгала другарката ти. Тя ми се по харесва, защото е по-голѣма отъ тебе. А сега нѣма милостъ, защото не мога ъж улови“.

И така нещастната мишка изгуби живота си, изгуби го по своята неопитностъ.

Никога не се надѣвай за милостъ отъ най лошия си неприятель.

ДОБРИЯТЪ ЧЕЛОВѢКЪ.

а край селото до една гора живѣло едно бѣдно семейство. Мужътъ и жената събирали дърва и ги продавали, та съ това прѣхранвали осемтѣхъ си дѣца. При всичко че биле толкова бѣдни, но тѣ си живѣли весело, защото се много обичали. Дѣцата помагали на родителитѣ си и ги слушали за всичко.

Богданъ, така се казвалъ бащата, ходялъ по-вечето пжти самъ въ гората. Събиралъ единъ товаръ дърва, продавалъ го въ града и накупувалъ каквото е потребно.

Прѣзъ лѣтото жена му Пена и дѣцата ходили въ гората да помагатъ на баща си. Турнжтъ по малкитѣ дѣца на зелената морава, набержтъ имъ разни цвѣтя и ги оставятъ да си игражтъ. Колко биватъ весели тогава! Тука много по-вече харесватъ, отъ колкото на хубавитѣ килими въ богатекитѣ кжши. Търкулнжтъ се по трѣвата, избиратъ си миризливи цвѣтя, правжтъ си китки, закичатъ се и. т. н. цѣлъ день игражтъ безъ да се на-